

ACTUAL PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE
ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ
УЧИТЕЛІВ ДО РОБОТИ У ДИТЯЧОМУ ЗАКЛАДІ
ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНКУ

Сулаєва Н. В.,

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри музики
Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

Мирошніченко В. В.

аспірантка кафедри загальної педагогіки та андрагогіки
Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

В умовах становлення та розвитку української державності та в період реформування освітньої галузі виняткової актуальності набуває проблема модернізації системи професійної підготовки майбутніх педагогів. Практична підготовка трактується як важливий компонент процесу формування професійної компетентності системи спеціальних знань, умінь, навичок; прагнення й здатність до самостійного, творчого розв'язання професійних завдань; психологічної та соціально-психологічної готовності виконувати професійні обов'язки. З огляду на це важливого значення набуває вміння перенесення набутих теоретичних знань та адаптування їх в практичній діяльності

Один із видів практичної підготовки майбутніх педагогів – є літня педагогічна практика в дитячих закладах оздоровлення й відпочинку (ДЗОВ), яка покликана створити реальні умови для формування в студентів професійних умінь з організації виховної роботи з дітьми та молоддю в умовах відпочинку, формування їхньої професійної спрямованості і якостей соціально активної особистості. Така практика є видом самостійної роботи зі школярами під час канікул у дитячих позашкільних закладах, молодіжних і дитячих об'єднаннях і спрямовується на організацію цілеспрямованого дозвілля, відпочинку та оздоровлення дітей різних вікових груп та різного соціального статусу й досвіду.

Особистість формується не лише у навчанні та праці, а й у форматі вільного часу, у дозвіллі, коли вільно відбувається фізичний, духовний та моральний розвиток людини. Безсумнівно, ключовою фігурою у створенні сприятливого середовища для культурно-дозвіллевого відпочинку та оздоровлення школярів є педагог, який в ДЗОВ виконує професійні функції педагога-організатора та педагога-вихователя. Зі свого боку це висуває особливі вимоги до професійної й особистісної підготовки майбутніх педагогів.

Підготовка педагога (педагога-організатора, педагога-вихователя, педагога-вожатого, педагога-куратора) до роботи в дитячих закладах оздоровлення та

ACTUAL PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE

відпочинку передбачає формування фахових компетентностей, формування яких відбувається у конвергентності формальної та неформальної освіти. Готовність майбутнього вчителя роботи у ДЗОВ – це ознайомлення студентів із особливостями функціонування дитячих закладів оздоровлення та відпочинку, метою, завданнями, змістом роботи, видами діяльності, що передбачає:

- орієнтація у формах, видах позашкільних закладів, які надають оздоровчі та виховні послуги учням у літній період під час канікул;
- усвідомлення сутності та характерних ознак дозвіллевого середовища у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку;
- знання та врахування закономірностей та особливостей психофізіологічного розвитку дітей;
- володіння методиками та інноваційними технологіями організації дозвілля дітей;
- володіння комунікативною компетенцією, уміння здійснювати педагогічну взаємодію між суб'єктами дозвіллевого середовища (дитина-дитина, вожатий-дитина, колега-колега, студент-адміністрація тощо);
- здатність майбутнього вчителя до самовдосконалення та самостійної роботи над собою.

При навчанні в закладі вищої освіти студент здобуває необхідні знання, формує загальні та фахові компетентності в освітньому процесі, вивчаючи педагогіку, психологію, методику виховної роботи, основи педагогічної майстерності. Складовими робочих програм є питання, пов'язані з підготовкою до роботи у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку.

Важливим аспектом є здобуття неформальної освіти, зокрема мистецької, коли студент стає учасником різноманітних колективів художньої самодіяльності, відвідує різні об'єднання, клуби за інтересами, спортивні, танцювальні гуртки, бере участь у пісенних, танцювальних флешмобах тощо.

Майбутні фахівці різних спеціальностей здобувають практичний досвід участі у мистецьких колективах, навчаються організовувати та реалізовувати різні види виховних заходів, працювати з різновіковим колективом. Здобуті знання, сформовані компетентності у системі неформальної освіти стануть у нагоді в роботі студента-практиканта дитячого закладу оздоровлення та відпочинку, бо деякою мірою його можна назвати універсальним педагогом, готовим не тільки бути вожатим, куратором, вихователем, але й психологом, організатором дозвілля дитини, режисером, сценаристом і постановником виховного заходу. Вожатий має співати, танцювати, бути актором, організовувати і проводити ігрові заходи тощо.

Студент-практикант має чітко розуміти завдання, які перед ним поставлені, мати методичний супровід та розуміти критерії оцінювання своєї діяльності у процесі проходження практики у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку.

Крім того студенти-практиканти працюють у різних за складом групах і набувають навичок критичного самоаналізу, уміння працювати у команді, реально бачити можливості самовдосконалення.

ACTUAL PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE

Список літератури:

1 Бартків О. С. Діяльність соціального педагога в дитячому закладі оздоровлення та відпочинку [Текст] : навч.-метод. посіб. / О. С. Бартків, В. Г. Грановський, Є. А. Дурманенко. Луцьк : АКВА ПРІНТ, 2017. 300 с.